

Podle ustanovení § 463 tr. z. měla by hlava rodiny soukromožalobní oprávnění za předpokladu, že krádež byla spáchána mezi příbuznými tam uvedenými, dokud pachatel žil v době činu s majitelem ukradené věci ve společné domácnosti. Pojem »žití ve společné domácnosti« vyžaduje, by pachatel sdílel s členy domácnosti poškozeného trvale byt a stravu, takže přiměřená část nákladů společné domácnosti připadá na vydržování pachatele jako jejího člena. Směrodatná je v té příčině jediné doba činu. Po této stránce opírá se zmáteční stížnost výlučně o to, že stěžovatel byl v době činu ve společné domácnosti se svými a zesnulého bratra Ladislava A. rodiči, kteří prý přicházejí v úvahu jako dědici po Ladislavu A. Této okolnosti nelze však přiznati pražádný význam, poněvadž podle toho, co uvedeno, rozhoduje jediné, zda stěžovatel byl v době činu k vlastníkovu ukradené věci v onom příbuzenském poměru, který předpokládá § 463 tr. z., a žil s ním zároveň ve společné domácnosti. Že rodiče zemřelého Ladislava A. byli v době činu již vlastníky ukradených věcí, stížnost sama netvrdí; dovozujeť jenom jejich dědický nárok ze zákonné posloupnosti, který teprve v budoucnu může u nich vésti po případě k nabytí vlastnictví jedné polovice majetku po zemřelém Ladislavu A. Poněvadž za vylíčeného stavu věci nelze říci, že odcizené věci byly v době činu ve vlastnictví nějaké osoby, k níž byl pachatel v této době v onom příbuzenském poměru, jaký předpokládá § 463 tr. z., a s níž žil v době činu ve společné domácnosti, nelze skutek obžalovaného podřaditi pod ustanovení § 463 tr. z. Nemusel se proto nalézací soud obíratí zvláště otázkou, zda jde o krádež mezi blízkými příbuznými ve společné domácnosti.

Čís. 5911.

Nie je porušením predpisu § 387, odst. 3 tr. p., keď odvolací súd, zmiernivši z úradnej povinnosti kvalifikáciu trestného činu, nepoužil pri výmere nového trestu § 92 tr. zák., trebárs prvý súd mimoriadneho zmierňovacieho práva podľa § 92 tr. zák. upotrebil a odvolal sa len obžalovaný.

(Rozh. zo dňa 26. mája 1937, Zm III 239/37.)

K r a j s k ý s ú d uznal obžalovaných A. a B. vinnými päťnásobným zločinom padelania súkromnej listiny podľa §§ 70, 401, 403, čís. 3 tr. zák. a uložil každému z nich podľa §§ 71, 404 tr. zák. s použitím § 92 tr. zák. a so zreteľom na ustanovenia §§ 96, 99 tr. zák. trest šiestich mesiacov žalára. V r c h n ý s ú d z úradnej moci z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. pominul kvalifikáciu trestných činov obžalovaných za zločin podľa § 403, čís. 3 tr. zák. a kvalifikoval ich ako päťnásobný prečin padelania súkromnej listiny podľa §§ 70, 401, 402, odst. 1 tr. zák.; v dôsledku toho vymeral obžalovaným znova trest, a to podľa § 402, odst. 1 tr. zák. s použitím § 91 tr. zák. a so zreteľom na §§ 96, 97, 102 tr. zák. každému väzenie v trvaní dvoch mesiacov ako trest hlavný a päťkrát 100 Kč ako tresty vedľajšie.

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. a spol., obžalovaným zo zločinu falšovania verejnej listiny, zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného A.

D Ž o d y:

Proti rozsudku vrchného súdu podal obžalovaný A. zmätočnú sťažnosť podľa § 385, čís. 2 a 3 tr. p.

Obžalovaný namieta najprv, že vrchný súd, kvalifikovavši žalovaný čin namiesto zločinu za prečin, bol viazaný ku nezrušeniu časti prvostupňového rozsudku čo do aplikovania § 92 tr. zák. a preto novou výmerou trestu bez použitia § 92 tr. zák. zostril trest v neprospech obžalovaného bez odvolania verejného žalobcu, že teda prekročil obor pôsobnosti v § 387, odst. 3 tr. p. mu vymedzený, čím vlastne uplatňuje formálny zmätok podľa § 384, čís. 4 tr. p. Zmätočná sťažnosť je bezzákladná.

Zmenou kvalifikácie trestného činu, ktorá mala za následok i zrušenie výroku o treste, zmenil sa základ pre výmeru trestu a preto treba pri určení trestu podľa nového základu posudzovať samostatne i pohľadujúce a priťažujúce okolnosti rozhodné pre posúdenie stupňa viny obžalovaného. Vrchný súd neporušil teda predpis § 387, odst. 3 tr. p., keď pri zmiernení kvalifikácie trestného činu z úradnej povinnosti pri výmere nového trestu nepoužil § 92 tr. zák., trebaže prvý súd mimoriadneho zmiernovacieho práva podľa § 92 tr. zák. upotrebil a odvolal sa len obžalovaný. — — — —

Čís. 5912.

Ak bola urazená na cti politická strana v svojej celistvosti, treba lehotu § 17, odst. 1 zákona o ochrane cti počítat' od doby, kedy sa o čine a o osobe vinnikovej dovedeli ústrední funkcionári strany, ktorí sú oprávnení ju zastupovať.

I za platnosti zákonného článku XLI:1914 politickej organizácie požívaly ochrany cti.

K otázke omluviteľného omylu v smysle § 6, odst. 2, písm. b) zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n.

Podmienkou, aby trestná zodpovednosť v smysle § 13, písm. a) zákona čís. 124/1924 v znení vyhlášky čís. 145/1933 Sb. z. a n. prešla z nakladateľa (vydavateľa) neperiodického tlačiva na tlačiara, je, aby nakladateľ (vydavateľ) nebol známy, tedy zrejme, aby nemohol byť stíhaný a postavený pred tuzemský súd.

(Rozh. zo dňa 26. mája 1937, Zm IV 125/37.)

Obžalovaný A. — poslanec — vo volebnej kampani napísal a obžalovaný B. — majiteľ tlačiarne — vytlačil leták, obsahom ktorého bolo na cti ublížené politickej strane X. O b a s ú d y n i ť š ť í c h s t o l ě c